

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สิบ – หมายเลขยี่สิบหก

เอเสเคียล หมายเลขเจ็ด

Jeff Pippenger

2026-08-12

แนวเส้นคำพยากรณ์ซึ่งข้าพเจ้ากำลังกำหนดระบุว่าเป็น ‘วงล้อของโยสียาห์’ นั้น เริ่มต้นด้วยการกบฏของอิสราเอลโบราณ เมื่อพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าในฐานะกษัตริย์ของตนในปี 1097 BC กษัตริย์สามองค์แรก (ซาอูล ดาวิด และซาโลมอน) ถูกระบุว่าเป็นเวลาสี่สิบปี จากปี 1097 BC ต่อเนื่องไปจนถึงปี 977 BC เมื่อซาโลมอนสิ้นพระชนม์ การกบฏของเยโรโบอัมและสิบเผ่าทางเหนือได้ทำให้แนวของกษัตริย์สามองค์แรกสิ้นสุดลง และเริ่มต้นแนวของกษัตริย์ทั้งในอาณาจักรฝ่ายเหนือและอาณาจักรฝ่ายใต้

กษัตริย์สามองค์แรกเป็นสัญลักษณ์ของความจริงหลายประการ แต่หนึ่งในวงล้อแห่งความจริงที่เกี่ยวเนื่องกับพวกเขาคือกษัตริย์สามองค์สุดท้ายของยูดาห์—เยโฮยาคิม เยโฮยาซิน และเศเดคียาห์ ซึ่งในทางกลับกันเป็นตัวแทนของไซรัส ดาริอัส และอารทาเซอร์ซีส ส่วนไซรัส ดาริอัส และอารทาเซอร์ซีส ก็เป็นตัวแทนของพระราชกฤษฎีกาทั้งสามของพวกเขา ซึ่งทอดยาวตั้งแต่ 516 ปีก่อนคริสตกาลถึง 457 ปีก่อนคริสตกาล; และสิ่งเหล่านั้นในทางกลับกันเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ ซึ่งมาถึงตามลำดับในปี 1798 วันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 และวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์แห่งการมาถึงของทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ถูกทำซ้ำอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการในเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ด้วยเหตุนี้จึงชี้ชัดว่าเส้นคำพยากรณ์ซึ่งเริ่มต้นด้วยการเจิมซาอูลเป็นกษัตริย์ ย่อมไปถึงบทสรุปของมันเมื่อคริสตจักรผู้มิชชั่นได้รับการเจิม ณ ฤกษ์วันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า เส้นนี้รวมถึงวงล้อของกษัตริย์โยสียาห์ ซึ่งย้อนกลับไปถึงการกบฏของเยโรโบอัมที่เบธเอลและดานในปี 977 ปีก่อนคริสตกาล.

ยี่สิบสอง

เยโรโบอัมมีนัยสำคัญเชิงสัญลักษณ์ของเลขยี่สิบสอง เพราะท่านครองราชย์เป็นเวลายี่สิบสองปี ด้วยเหตุนี้จึงผูกพยานของท่านเข้ากับประวัติศาสตร์ที่เลขยี่สิบสองเป็นตัวแทน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการผานกันระหว่างพระภาวะกับมนุษยชาติ ดังที่ปรากฏในนิมิต marah ของดาเนียลในวันที่ยี่สิบสอง และในจำนวนสองร้อยยี่สิบ ซึ่งเลขยี่สิบสองเป็นหนึ่งในสิบของจำนวนนั้น

และจำนวนวันเวลาที่เยโรโบอัมทรงครอบครองนั้นเป็นยี่สิบสองปี
แล้วพระองค์ก็ทรงลวงกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
และนาตบราชไอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์ 1 พงศกษัตริย์ 14:20

“การทำให้เป็นหนึ่งเดียว” (at-One-Ment)

ซึ่งเป็นภาพแทนของการรวมกันระหว่างพระลักษณะของพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ คือพระราชกิจของพระคริสต์ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในวันที่ 22 ตุลาคม หรือเดือนที่สิบ (ตามปฏิทินเกรกอเรียน); สิบคูณยี่สิบสองเท่ากับสองร้อยยี่สิบ เยโรโบอัมได้ตั้งแท่นบูชาปลอมขึ้นทั้งที่เบธเอลและที่ดาน ดังนั้นเขาจึงเป็นสัญลักษณ์ของการนมัสการวันอาทิตย์อันเป็นของปลอม อันเกี่ยวเนื่องกับการรวมกันระหว่างคริสต์จักร (เบธเอล: หมายถึงคริสต์จักร) และรัฐ (ดาน: หมายถึงการพิพากษา)

แล้วเยโรโบอัมก็ได้สร้างเมืองเซเคมบนแดนเทือกเขาเอฟราอิม และอาศัยอยู่ที่นั่น
แล้วท่านก็ออกจากที่นั่นไปสร้างเปนูเอล และเยโรโบอัมกล่าวในใจของตนว่า
บัดนี้ราชอาณาจักรจะกลับไปสู่ราชวงศ์ของดาวิด
ถ้าชนชาตินี้ขึ้นไปถวายสัตวบูชาในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ที่เยรูซาเล็ม
ใจของชนชาตินี้ก็จะหันกลับไปหานายของเขาทั้งหลาย คือเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์
แล้วเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย และกลับไปหาเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์
เพราะฉะนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษาหารือ แล้วทรงทำลูกวัวทองคำสองตัว และตรัสแก่ประชาชนว่า
การขึ้นไปยังเยรูซาเล็มนั้นเป็นภาระแก่พวกท่านมากเกินไป ดูเถิด โอ อิสราเอล นี่คือพระของท่านทั้งหลาย
ผู้ทรงนำท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ แล้วท่านทรงตั้งตัวหนึ่งไว้ที่เบธเอล และอีกตัวหนึ่งทรงตั้งไว้ที่ดาน
และสิ่งนี้ได้กลายเป็นบาป เพราะประชาชนพากันไปนมัสการที่หน้าลูกวัวนั้น ไกลถึงดาน
และท่านได้สร้างนิเวศแห่งบูชาเนยสถานสูง และแต่งตั้งปุโรหิตจากคนสามัญต่ำต้อยในหมู่ประชาชน
ซึ่งมิได้เป็นเชื้อสายของบุตรทั้งหลายของเลวี และเยโรโบอัมได้กำหนดเทศกาลหนึ่งในเดือนที่แปด
ในวันที่สิบห้าของเดือน ให้เป็นเหมือนเทศกาลซึ่งมีอยู่ในยูดาห์ และท่านได้ถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชา
ท่านได้กระทำเช่นนั้นที่เบธเอล โดยถวายเครื่องบูชาแก่ลูกวัวทั้งหลายซึ่งท่านได้สร้างขึ้น
และท่านได้ตั้งปุโรหิตแห่งบูชาเนยสถานสูงทั้งหลายซึ่งท่านได้สร้างไว้ ณ เบธเอล
ดังนั้นท่านจึงถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชาซึ่งท่านได้สร้างไว้ที่เบธเอล ในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปด
คือในเดือนซึ่งท่านได้คิดขึ้นจากใจของตนเอง และได้กำหนดเทศกาลสำหรับชนชาติอิสราเอล
และท่านได้ถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชา และเผาเครื่องหอม 1 พงศกษัตริย์ 12:25-33

ในประวัติศาสตร์รากฐานของสิบเผ่าทางเหนือ
ได้มีการกบฏหนึ่งซึ่งถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยการที่อิสราเอลปฏิเสธพระเจ้าในฐานะกษัตริย์
และโดยการกบฏของอาโรนกับลูกวัวทองคำด้วย
การกบฏของอาโรนอยู่ในประวัติศาสตร์รากฐานของอิสราเอลโบราณ
และของเยโรโบอัมอยู่ในประวัติศาสตร์รากฐานของสิบเผ่าทางเหนือ “บรรทัดซ้อนบรรทัด”
อาโรนในฐานะมหาปุโรหิตเป็นตัวแทนของคริสตจักร และเยโรโบอัมในฐานะกษัตริย์เป็นตัวแทนของรัฐ การกบฏ
รากฐานทั้งสองนั้นเป็นเส้นหนึ่งซึ่งรวมถึงการกบฏในระดับรากฐานของชนชาติอิสราเอลในการปรารภกษัตริย์
มนุษย์ด้วย

490

ในประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งได้รับการสำแดงไว้ในพระธรรมเอเสเคียลนั้น มีช่วงเวลาสามช่วง
ช่วงละสี่ร้อยเก้าสิบปี โดยช่วงหนึ่งเกี่ยวข้องกับกษัตริย์ อีกช่วงหนึ่งเกี่ยวข้องกับสถานนมัสการ
และอีกช่วงหนึ่งเกี่ยวข้องกับพลโยธา ช่วงเวลาทั้งสามนี้สอดคล้องกับการกบฏของอาโรน (สถานนมัสการ)
ชาอูล (พลโยธา) และเยโรโบอัม (กษัตริย์) ในบรรดาสัญลักษณ์ทั้งสามคือ ผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิต และกษัตริย์
นั้น กษัตริย์ชาอูลคือผู้ที่ถูกระบุว่าเป็นผู้เผยพระวจนะ และอาโรนเป็นปุโรหิต และเยโรโบอัมเป็นกษัตริย์

ต่อมาเมื่อบรรดาผู้ที่เคยรู้จักเขามาแต่ก่อนเห็นว่า ดูเถิด เขาได้พยากรณ์อยู่ท่ามกลางพวกผู้พยากรณ์
ประชาชนจึงพูดกันและกันว่า เกิดอะไรขึ้นแก่บุตรชายของศิซันหนอ
ชาอูลอยู่ท่ามกลางพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ และคนหนึ่งจากที่นั้นตอบว่า แต่บิดาของพวกเขาเป็นใครเล่า
เพราะฉะนั้นจึงกลายเป็นสุภาษิตว่า ชาอูลอยู่ท่ามกลางพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ 1 ซามูเอล 10:11, 12

คริสตจักรผู้มิชชั่นประกอบด้วยผู้พยากรณ์วัยสามสิบปี ปุโรหิตวัยสามสิบปี และกษัตริย์วัยสามสิบปี
ซึ่งมีเอเสเคียลเป็นภาพแทน ผู้ซึ่งเริ่มต้นในปีที่สามสิบ โยเซฟผู้ซึ่งเริ่มปฏิบัติหน้าที่เมื่ออายุสามสิบปี
และกษัตริย์ดาวิดผู้ซึ่งเริ่มครอบครองราชย์เมื่ออายุสามสิบปี คริสตจักรผู้มิชชั่นได้รับการพรรณนาไว้ในแปดบทสุ
ดท้ายของหนังสือเอเสเคียลว่าเป็นพระวิหารที่เต็มแผ่นดินโลก และคริสตจักรผู้มิชชั่นคือฟีลาเดลเฟีย

ซึ่งเป็นคริสต์จักรที่แปรซึ่งมาจากเจ็ดคริสต์จักร.

แนวคำพยากรณ์ของโยสียาห์ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 977 ก่อนคริสตกาล

สิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

การชำระให้บริสุทธิ์และการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2023 นั้น ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อมีคาเอลเสด็จลงมาเพื่อให้พยานทั้งสองแห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดเป็นขึ้นจากตาย ค.ศ. 2023 มาถึงหลังจากวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ยี่สิบสองปี เช่นเดียวกับที่กฎหมาย Alien and Sedition Acts แห่งปี 1798 มาถึงหลังจากคำประกาศอิสรภาพในปี 1776 ยี่สิบสองปี

รัชกาลยี่สิบสองปีของเยโรโบอัมเริ่มต้นขึ้นในปี 977 ก่อนคริสตกาล

เมื่อคำพยากรณ์ของโยสียาห์ถูกประกาศออกมา ในเวลานั้น ผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังใน 1 พงศกษัตริย์ บทที่ 13 ได้เผชิญหน้ากับการละทิ้งความเชื่อของเยโรโบอัม

เช่นเดียวกับที่โมเสสเผชิญหน้ากับการละทิ้งความเชื่อของอาโรน

และชามุเอลเผชิญหน้ากับหมู่ชนผู้ปรารถนา กษัตริย์ การเผชิญหน้าเหล่านั้นกับการละทิ้งความเชื่อขึ้นรากฐาน

ซึ่งเป็นตัวแทนโดยข่าวสารของผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟัง โมเสส และชามุเอล

เป็นตัวแทนของเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ณ กฎหมายวันอาทิตย์

นี่คือข่าวสารแห่งคำเตือนซึ่งประกาศโดยธงสัญญาณ ซึ่งในประวัติศาสตร์ของเยโรโบอัมนั้น

เป็นตัวแทนโดยคำพยากรณ์เรื่องโยสียาห์ที่มาพร้อมกับ "หมายสำคัญ" หนึ่งประการ

และดูเถิด มีคนของพระเจ้าออกมาจากยูดาห์มายังเบธเอลตามพระวจนะของพระยาห์เวห์

และเยโรโบอัมกำลังยืนอยู่ข้างแท่นบูชาเพื่อเผาเครื่องหอม

เขาจึงร้องกล่าวโทษแท่นบูชาตามพระวจนะของพระยาห์เวห์ว่า "โอ แท่นบูชา แท่นบูชา

พระยาห์เวห์ตรัสแต่ว่า ดูเถิด จะมีเด็กคนหนึ่งบังเกิดแก่ราชวงศ์ดาวิด มีนามว่าโยสียาห์

และบนเจ้านี้เขาจะถวายบรรดาปูโรหิตแห่งปุชนิยสถานสูงที่เผาเครื่องหอมบนเจ้า

และกระดูกมนุษย์จะถูกเผาบนเจ้า" และในวันนั้นเขาได้ให้หมายสำคัญไว้ว่า

"นี่เป็นหมายสำคัญซึ่งพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้ ดูเถิด แท่นบูชาจะแตกออก

และชี้เก้าที่อยู่บนนั้นจะถูกเทกระจายออกมา"

และต่อมาเมื่อกษัตริย์เยโรโบอัมได้ยินถ้อยคำของคนของพระเจ้า ผู้ได้ร้องกล่าวโทษแท่นบูชาที่เบธเอลนั้น

พระองค์ก็ทรงยินพระหัตถ์ออกจากแท่นบูชารับสั่งว่า "จงจับเขาไว้"

และพระหัตถ์ซึ่งพระองค์ทรงยื่นออกไปต่อเขานั้นก็เหี่ยวแห้งไป

จนพระองค์ไม่สามารถดึงกลับเข้ามาหาพระองค์ได้อีก

แท่นบูชาก็แยกออก และชี้เก้าก็เทกระจายออกจากแท่นบูชา

ตามหมายสำคัญซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ให้ไว้โดยพระวจนะของพระยาห์เวห์

และพระราชบุตรตอบคนแห่งพระเจ้าว่า บัดนี้จงวิงวอนต่อพระพิภพพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน

และอธิษฐานเผื่อข้าพเจ้า เพื่อมือของข้าพเจ้าจะกลับคืนดังเดิมอีก

และคนแห่งพระเจ้าก็ทูลวิงวอนต่อพระยาห์เวห์ และพระหัตถ์ของพระราชาก็กลับคืนดังเดิมอีก

และเป็นดังที่เคยเป็นมาก่อน แล้วพระราชบุตรกับคนแห่งพระเจ้าว่า จงมากับเราไปที่บ้าน

และจงพักกายให้สดชื่น แล้วเราจะให้บำเหน็จแก่ท่าน แต่คนแห่งพระเจ้าทูลพระราชว่า

แม้พระองค์จะประทานทรัพย์สินครั้งหนึ่งแก่ราชนิเวศของพระองค์แก่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าก็จะไม่เข้าไปกับพระองค์ และจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มในสถานที่นี้

เพราะพระวจนะของพระยาห์เวห์ได้ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้แต่นี้ว่า อย่ารับประทานอาหาร อย่าดื่ม

และอย่ากลับไปตามทางเดิมที่เจ้าได้มา ดังนั้นท่านจึงไปอีกทางหนึ่ง

และมีได้กลับไปตามทางที่ท่านมาเมืองเบธเอล 1 พงศกษัตริย์ 13:1-10

การที่ผู้เผยพระวจนะปฏิเสธรับประทานอาหารร่วมกับเยโรโบอัม แม้เขาจะเสนอให้ถึง
“ครึ่งหนึ่งแห่งเรือนของท่าน”

ก็สอดคล้องกับคำสัญญาของเฮโรดที่ให้ไว้แก่ซาโลเมว่าจะยกอาณาจักรของตนครึ่งหนึ่งแก่เธอ

ครั้นถึงวันอันเหมาะสม เฮโรดได้จัดงานเลี้ยงในวันประสูติของตนแก่บรรดาขุนนาง นายพัน
และผู้มีเกียรติชั้นสูงแห่งแคว้นกาลิลี
และเมื่อบุตรสาวของเฮโรเดียสผู้นั้นเข้ามารำรำเป็นที่พอพระทัยแก่เฮโรดและบรรดาผู้ที่นั่งร่วมโต๊ะกับท่าน
กษัตริย์จึงตรัสแก่หญิงสาวนั้นว่า “จงขอจากเราตามที่เจ้าปรารถนา แล้วเราจะให้แก่เจ้า”
และพระองค์ทรงปฏิญาณแก่นางว่า “สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอจากเรา เราจะให้แก่เจ้า
จนถึงกึ่งหนึ่งแห่งราชอาณาจักรของเรา” แล้วนางก็ออกไปถามมารดาว่า “ข้าพเจ้าควรขอสิ่งใด?”
มารดาจึงตอบว่า “ศิระของยอห์นผู้ให้บัพติศมา” มาระโก 6:21-24

คำปฏิญาณของเฮโรดที่จะยกอาณาจักรครึ่งหนึ่งของตนเกิดขึ้นในวันประสูติของเขา

เฮโรดเป็นสัญลักษณ์ของโรม

และกษัตริย์สิบองค์ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดนั้นมีแบบฉายไว้โดยการแบ่งโรมออกเป็นสิบส่วนในดาเนียลบทที่เจ็ด
และนิ้วเท้าสิบในบทที่สอง

วันประสูติของเขาถูกกำหนดหมายไว้เมื่ออาณาจักรที่หกถูกแทนที่ด้วยอาณาจักรที่เจ็ด ณ กฎหมายวันอาทิตย์
และในความหมายนี้

วันนั้นคือวันกำเนิดของสหประชาชาติในฐานะอาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า กษัตริย์สิบองค์ซึ่งมีเผ่าเหนือสิบเผ่าของเยโรโบอัมเป็นภาพแทน
ต่างเห็นพ้องที่จะมอบอาณาจักรของตนแก่สัตว์ร้ายเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงในวิวรณ์บทที่ ‘สิบเจ็ด’

เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงดลใจในใจของพวกเขาก็ให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และให้พร้อมใจกัน
และมอบอาณาจักรของตนแก่สัตว์ร้าย จนกว่าพระวาระของพระเจ้าจะสำเร็จ วิวรณ์ 17:17

ก่อนที่เราจะพิจารณาคำพยากรณ์ของเอเสเคียลในบทที่สี่ เราจะระบุ “สิบสาม”

ครั้งที่เอเสเคียลได้กำหนดวันเวลาไว้อย่างชัดเจนโดยตรง หมายความว่าสิบสามประการนั้น

โดยทั่วไปแล้วแบ่งออกเป็นฝ่ายโลกและฝ่ายประชากรของพระเจ้า

โลกซึ่งมีอียิปต์เป็นตัวแทนถูกกำหนดวันเวลาโดยตรงหกครั้ง และเมืองไทร่ถูกกล่าวถึงหนึ่งครั้ง

ส่วนอีกหกครั้งนั้น กรุงเยรูซาเล็มเป็นหัวข้อสำคัญ หนังสือเล่มนี้เริ่มต้นในปี 592 ก่อนคริสตกาล

ซึ่งเป็นปีที่สามสิบของรัชจักรูปิลีที่สิบเจ็ด และชื่อหนึ่งของเอเสเคียลบทที่สี่สิบบ่งชี้ว่า วันที่ 22 ตุลาคม 573

ก่อนคริสตกาล เป็นจุดสิ้นสุดของรัชจักรูปิลี

รัชจักรูปิลีเป็นภาพแทนของช่วงเวลาแห่งการประทับตราหนึ่งคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ตั้งแต่ 9/11

จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

ซึ่งในทางกลับกันก็ถูกแทนไว้ในลักษณะเฟร็กทัลของประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น ตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2023

จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า ทั้งสองช่วงเวลานี้มีต้นแบบโดยช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม

1840 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม 1844

เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์เองได้เสด็จลงมาในฐานะทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งวิวรณ์บทที่สิบ

ผู้ทรงนำหนังสือเล่มเล็กมาซึ่งประชากรของพระเจ้าจะต้องรับและกิน

ทูตสวรรค์องค์เดียวกันนั้นได้เสด็จลงมาอีกครั้งในเหตุการณ์ 9/11

เพื่อกำหนดจุดเริ่มต้นของเวลาการประทับตรา และทูตสวรรค์องค์เดียวกันนั้นได้เสด็จลงมาเมื่อวันที่ 31

ธันวาคม ค.ศ. 2023 เพื่อให้พยานทั้งสองซึ่งถูกฆ่าเสียแล้วบนถนนแห่งมหานครนั้น คือเมืองโซโดมและอียิปต์

ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าถูกตรึงกางเขนด้วยนั้น ฟินขึ้นมา

การเสด็จลงมาครั้งนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งช่วงปิดท้ายของเวลาการประทับตรา
ภายในช่วงเวลาเชิงแฟรกทัลตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2023 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์
เอเสเคียลปุโรหิตได้รับนิมิตเรื่องพระวิหารในสวรรค์ ในเวลานั้น
เขาถูกทำให้เป็นใบ้และจะพูดต่อเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาให้เขาพูดเท่านั้น
สภาพของเขาดำเนินต่อไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า
ซึ่งมีภาพแทนโดยการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม

เช่นเดียวกับยอห์น เอเสเคียลได้รับบัญชาให้รับหนังสือซึ่งอยู่ในมือของทูตสวรรค์ผู้ลงมานั้นในวิวรรณ์บทที่สิบ
และยังได้รับคำสั่งให้กินหนังสือแห่งการคร่ำครวญ การโศกเศร้า และวิบัติด้วย

แต่เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าเป็นคนกบฏเหมือนวงศ์วานที่กบฏนั้น
จงอ้าปากของเจ้า และกินสิ่งที่เราให้แก่เจ้า และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีพระหัตถ์หนึ่งยื่นมายังข้าพเจ้า
และดูเถิด ในนั้นมีหนังสือม้วนหนึ่งอยู่ และพระองค์ทรงคลี่มันออกต่อหน้าข้าพเจ้า
และมีข้อความเขียนไว้ทั้งด้านในและด้านนอก และในนั้นมีคำคร่ำครวญ การโศกเศร้า และวิบัติ เขียนไว้
เอเสเคียล 2:8-10

ข่าวสารถูกแสดงไว้เป็นข่าวสารสามประการ

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างของข่าวสารทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรรณ์ บทที่ 14 ฉะนั้น ข่าวสารแห่งการประทับตรา
ของทูตสวรรค์องค์ที่สามจึงเป็นข่าวสารที่ประทับตราบรรดาผู้ซึ่งอยู่ภายในกรุงเยรูซาเล็ม
ผู้กำลังคร่ำครวญและโศกเศร้าเพราะบาปของคริสตจักรและของแผ่นดิน ดังที่แสดงไว้ในเอเสเคียล บทที่ 9
และวิวรรณ์ บทที่ 7

และพระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ยกขึ้นจากเศรฐซึ่งพระองค์ประทับอยู่ ไปยังธรณีประตูของพระนิเวศ
และพระองค์ทรงเรียกชายผู้สวมผ้าป่านเนื้อละเอียด ผู้ซึ่งมีที่ใส่หมวกของเสมียนอยู่ข้างตัว
และพระยาห์เวห์ตรัสแก่เขาว่า “จงไปท่ามกลางนคร ไปท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และทำเครื่องหมายไว้ที่หน้า
ผากของบรรดาชายผู้ทอดถอนใจและร้องคร่ำครวญเพราะบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นซึ่งกระทำกัน
อยู่ท่ามกลางนครนั้น” เอเสเคียล 9:3, 4

บรรดาผู้ที่ได้รับตราประทับนั้นกำลังโศกเศร้าอาลัยเพราะบาปของคริสตจักรและบาปของแผ่นดิน
และคำพยานของเอเสเคียลก็ถูกถกทอไว้บนประวัติศาสตร์ของเยรูซาเล็มและอียิปต์
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรและโลก.

“เชื้อแห่งความพระเจ้านั้นได้สูญสิ้นฤทธิ์เดชของมันไปเสียทั้งหมด
ในเวลาที่ยันตรายและความหตุของคริสตจักรรุนแรงที่สุด กลุ่มคนเล็กน้อยที่ยืนอยู่ในความสว่างจะกำลังท
อดถอนใจและร้องไห้เพราะบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่กระทำกันอยู่ในแผ่นดิน แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
คำอธิษฐานของพวกเขาลอยขึ้นเพื่อเห็นแก่คริสตจักร
เพราะสมาชิกของคริสตจักรกำลังประพฤติตามอย่างโลก ...”

“พระบัญชาคือว่า ‘จงผ่านท่ามกลางนคร ท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และจงทำเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของ
องบรรดาผู้ชายที่ถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นซึ่งได้กระทำกันอยู่ท่า
มกลางนครนั้น’ คนเหล่านี้ที่ถอนหายใจและร้องคร่ำครวญได้ประกาศถ้อยคำแห่งชีวิต;
พวกเขาได้ว่ากล่าวตักเตือน ให้คำปรึกษา และวิงวอน.
บางคนที่เคยลบหลู่พระเจ้าได้กลับใจและถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระองค์.
แต่พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้พรางไปจากอิสราเอลแล้ว;
แม้ว่ายังมีคนเป็นอันมากดำเนินตามแบบพิธีทางศาสนาต่อไป
แต่ฤทธิ์เดชและสถิติภาพแห่งพระองค์ได้ขาดหายไป” Testimonies, volume 5, 209, 210.

ในบริบทของหนังสือเพลงคร่ำครวญ

การคร่ำครวญและความวิบัติซึ่งเป็นแบบอย่างของทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ บทที่สิบสี่นั้น

การคร่ำครวญและการไว้ทุกข์คือทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง และองค์ที่สามคือข่าวสารแห่งความวิบัติ อันเป็นสัญลักษณ์ของลมตะวันออกซึ่งถูกหน่วงเหนี่ยวไว้โดยทูตสวรรค์ผู้ยับยั้งทั้งสี่ในวิวรณ์ บทที่เจ็ด

อียิปต์

ในพระธรรมเอเสเคียล มีการอ้างถึงวันเวลาอยู่สิบสามครั้ง วันแรกในชุดวันเวลาที่เกี่ยวกับอียิปต์คือ เอเสเคียล 29:1 และวันนั้นตรงกับปี 587 ก่อนคริสตกาล

ในปีที่สิบ ในเดือนที่สิบ ในวันที่สิบสองของเดือนนั้น พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งหน้าของเจ้าต่อสุฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา และกล่าวโทษอียิปต์ทั้งสิ้น จงกล่าวเถิดว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูก่อน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์ต่อเจ้า เจ้าพญานาคใหญ่ผู้เอนกายนอนอยู่ท่ามกลางลำน้ำทั้งหลายของตน ผู้ซึ่งกล่าวว่า แม่น้ำของข้าเป็นของข้าเอง และข้าได้สร้างมันขึ้นเพื่อตัวข้าเอง เอเสเคียล 29:1-3

587 ปีก่อนคริสตกาลเป็นปีแห่งการล้อมเมือง ซึ่งได้เริ่มขึ้นหนึ่งปีครึ่งก่อนการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ในเวลานั้นเอเสเคียลประกาศว่าพระเจ้าจะทรงคว่ำอียิปต์ และการคว่ำนั้นจะสำแดงแก่ประชากรของพระเจ้าถึงความโง่เขลาของพวกเขาที่ไว้วางใจในพญามังกรแห่งอียิปต์ เมื่อถึงตอนท้ายของบท ได้มีถ้อยประกาศว่าอียิปต์จะถูกมอบให้แก่บาบิโลน จึงเป็นการชี้ชัดว่าเมื่อใดกษัตริย์สิบองค์จะมอบอาณาจักรที่เจ็ดของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์แก่บาบิโลนสมัยใหม่—อาณาจักรที่แปดซึ่งมาจากทั้งเจ็ดนั้น คำพยากรณ์นั้นได้สำเร็จลง ‘สิบเจ็ด’ ปีต่อมา คือในปี 571 ปีก่อนคริสตกาล ดังที่ได้ระบุไว้ในตอนท้ายของบท เพราะฉะนั้น บทที่ 29

จึงประกอบด้วยการอ้างอิงเรื่องการกำหนดเวลาที่เกี่ยวข้องกับอียิปต์ทั้งครั้งแรกและครั้งสุดท้าย

และต่อมาในปีที่สิบเจ็ด ในเดือนแรก ในวันแรกของเดือนนั้น พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เنبুদ্ধเรสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ให้กองทัพของตนปรนนิบัติด้วยการงานอันหนักหน่วงยิ่งเพื่อต่อสู้กับเมืองไทระ ทุกศิระก็ลั่นไป และทุกปากก็ถลอก แต่กระนั้นเขาก็ไม่ได้ค่าจ้างเลย ทั้งตัวเขาและกองทัพของเขา จากเมืองไทระ สำหรับงานที่เขาได้กระทำต่อสู้กับเมืองนั้น เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูก่อน เราจะมีมอบแผ่นดินอียิปต์ให้แก่เนบูคัดเรสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะขนเอาฝูงชนของนางไป และเอาของริบของนางไป และเอาของปล้นของนางไป และสิ่งนั้นจะเป็นค่าจ้างแก่กองทัพของเขา เราได้ยกแผ่นดินอียิปต์ให้แก่เขาเป็นค่าตอบแทนสำหรับงานที่เขาได้กระทำ เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำการเพื่อเรา พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ ในวันนั้น เราจะกระทำให้เขาแห่งพงศ์พันธุ์อิสราเอลแตกหน่อขึ้น และเราจะให้เจ้าอ้าปากได้ท่ามกลางพวกเขา แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เอเสเคียล 29:17-21

ปีที่สิบ เดือนที่หนึ่ง วันที่หนึ่ง ของข้อที่สิบเจ็ด เป็นตัวแทนของวันที่สุดท้ายในบรรดาสิบสามวันในเอเสเคียล และเป็นวันเดียวที่อยู่หลังวันที่ 22 ตุลาคม 573 ปีก่อนคริสตกาล

วันนั้นเป็นตัวแทนของเวลาที่กษัตริย์ฝ่ายเหนือในดาเนียล 11:42-43 ได้รับอียิปต์

อีกทั้งยังเป็นจุดที่กษัตริย์ทั้งสิบมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่อาณาจักรที่แปดซึ่งเป็นมาจากเจ็ดนั้นด้วย เรื่องนี้สำเร็จเป็นจริงเมื่อ “เขาแห่งวงศ์วานอิสราเอล” แตกหน่อขึ้น ในอิสยาห์ อิสราเอลแตกหน่อในวันแห่งลมตะวันออก

ผู้ที่มาจากยาโคบจะหยั่งรากลง; อิสราเอลจะผลิดอกและแตกหน่อ
และจะทำให้พื้นพิภพเต็มไปด้วยผลอันอุดม อิสยาห์ 27:8

เมื่อเอเสเคียล 29:17 สำเร็จ และมังกรแห่งอียิปต์ถูกมอบให้แก่สัตว์ร้ายของสันตะปาปา ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงแล้วนั้น ฝนปลายฤดูจะถูกเทลงเหนืออิสราเอลอย่างไม่มีประมาณ
ฝนนั้นได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 9/11 ในลักษณะการประพรม ดังที่ได้ถูกสำแดงเป็นแบบอย่างไว้โดยพระคริสต์
เมื่อพระองค์ทรงระบายลมหายใจเหนือเหล่าสาวกของพระองค์ภายหลังจากที่พระองค์เสด็จลงมายังโลก
หลังจากที่พระองค์ได้เสด็จขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของพระองค์ภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์แล้ว

“การที่พระคริสต์ทรงระบายพระวิญญาณบริสุทธิ์เหนือเหล่าสาวกของพระองค์
และประทานสันติสุขของพระองค์แก่พวกเขา
เป็นประดุจหยาดน้ำก็หยดก่อนสายฝนอันชุ่มชื้นที่จะถูกประทานในวันเพ็นเทคอสต์” Spirit of
Prophecy, volume 3, 243.

คำพยากรณ์ของเอเสเคียลเกี่ยวกับการล่มสลายของอียิปต์ได้ถูกประกาศในปี 587 BC
ซึ่งเป็นปีแห่งการล้อมเมือง และ ‘สิบเจ็ด’ ปีต่อมาคำพยากรณ์นั้นก็สำเร็จ
คำพยากรณ์นั้นสำเร็จในช่วงเวลาที่แทนด้วยเลข ‘สิบเจ็ด’
ดังนั้นจึงเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ในข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
คำพยากรณ์นั้นจะต้องสำเร็จในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ซึ่งได้ถูกพรรณนาไว้ในเอเสเคียลบทที่เก้า ในช่วงเวลาแห่งการประทับตรา ฝนชุกปลายฤดูถูกเทลงมา
โดยเริ่มแรกเป็นการประพรมที่ 9/11 และต่อมาเป็นการหลั่งลงอย่างเต็มบริบูรณ์ที่กฎหมายวันอาทิตย์
ตามคำกล่าวของอิสยาห์ คำพยากรณ์นั้นสำเร็จใน “วันแห่งลมตะวันออก” และอิสลามคือลมตะวันออกนั้น
และอิสลามคือ “วิบัติ” ประการที่สาม ข่าวสารที่เอเสเคียลต้องกินนั้นเป็นข่าวสารสามประการ
ซึ่งส่วนที่สามคือข่าวสารแห่งวิบัติ

สารที่ลงวันที่ทั้งสิบสามประการของเอเสเคียลได้ถูกประกาศออกมาโดยสัมพันธ์กับกรุงเยรูซาเล็ม อียิปต์
และเมืองไทระ สารเหล่านั้นล้วนกล่าวถึงการกบฏ ซึ่งแสดงแทนด้วยเลข “สิบสาม”

เราจะดำเนินการพิจารณาเรื่องการกำหนดอายุของพระธรรมเอเสเคียลต่อไปในบทความถัดไป